

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Burešové a soudkyň Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Lucie Trejbalové v právní věci žalobce **Mgr. J.B.**, bytem xx, zastoupeného JUDr. Janem Riedlem, advokátem se sídlem Jiráskova 638, 470 01 Česká Lípa, proti žalovanému **Ministerstvu životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2012, č.j. 69958/ENV/12, 747/540/12,

t a k t o :

Věc se p o s t u p u j e Městskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u podepsaného soudu dne 18. 10. 2012 domáhal soudního přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jako opožděné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Liberec, ze dne 19. 3. 2012, č.j. ČIŽP/51/OOH/SR01/0922379.009/12/LLH, ve věci uložení pokuty ve výši 200 000 Kč za správní delikt na úseku ochrany přírody a krajiny.

Podle § 7 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) ve znění účinném od 1. 1. 2012, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení věcně příslušný krajský soud.

Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Podle § 7 odst. 5 věty první s. ř. s. není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému.

V daném případě soud v rámci zkoumání své místní příslušnosti zjistil, že žalovaným správním orgánem, který vydal napadené rozhodnutí v prvním stupni, je Česká inspekce životního prostředí, se sídlem Na Břehu 267, 190 00 Praha 9.

Za správní orgán rozhodující v prvním stupni není možné považovat oblastní inspektorát se sídlem v Liberci, k čemuž dospěl soud na základě následujících úvah.

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, se zřizuje Česká inspekce životního prostředí (dále jen "inspekce") jako orgán státní správy, který je podřízen Ministerstvu životního prostředí České republiky, s tím, že podle odst. 2 se inspekce člení na ústředí a oblastní inspektoráty. V čele inspekce je

ředitel; jeho jmenování a odvolání se řídí služebním zákonem. Dle odst. 3 je inspekce rozpočtovou organizací, podrobnosti o organizaci inspekce upraví její statut, který schválí ministerstvo. Podle § 1 odst. 4 cit. zákona působnost inspekce v jednotlivých složkách životního prostředí stanoví tento zákon a další zákony.

Na úseku ochrany přírody je orgánem vykonávajícím státní správu označena v ustanovení § 75 odst. 1 písm. f) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, Česká inspekce životního prostředí. Rovněž ustanovení § 80 cit. zákona zakotvující konkrétní pravomoci inspekce na úseku ochrany přírody hovoří o inspekci, nikoli o oblastních inspektorátech inspekce.

Zákon o České inspekci životního prostředí ani zákon o ochraně přírody a krajiny nedefinují zákonnou pravomoc vykonávat státní správu a pravomoc vydávat rozhodnutí ve vztahu k oblastním inspektorátům inspekce, nelze je proto považovat za samostatné správní orgány, nýbrž jen organizační složky inspekce, jejichž vymezení úkolů na úseku ochrany přírody je dáno jen v rámci vnitřní organizační struktury inspekce. (srov. obdobné závěry v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2008, č.j. 3 Ans 8/2008-84, www.nssoud.cz).

Protože je tedy správním orgánem, který vydal napadené rozhodnutí v prvním stupni, Česká inspekce životního prostředí, se sídlem v Praze 9, patří věc podle bodu 1 Přílohy č. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, do obvodu Městského soudu v Praze. Podepsaný soud, jemuž byla žaloba podána, není místně příslušným soudem.

Na základě shora uvedeného tedy zdejší soud vyslovil, že žaloba se postupuje Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému v souladu s § 7 odst. 5 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 5. listopadu 2012.

Mgr. Hana Burešová, v.r.
předsedkyně senátu